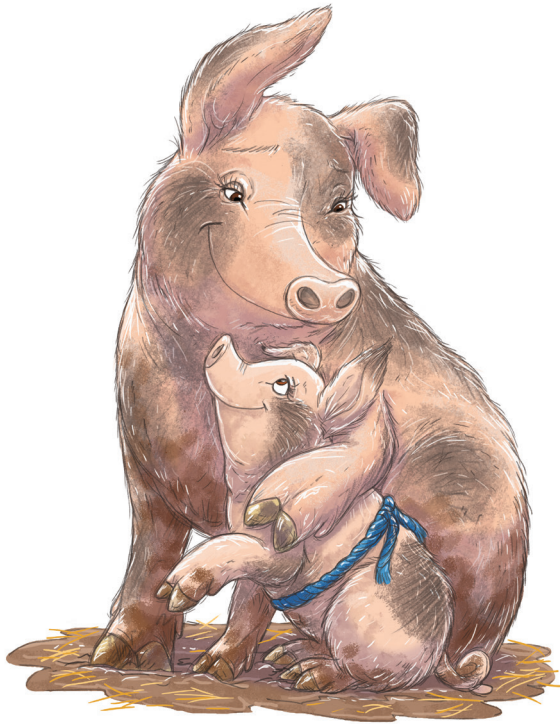

MARC DE BEL

Het mirakel van

MIRABEL

Met tekeningen van
Frieda Van Raevens

Houtekiet

Antwerpen / Amsterdam

*‘Volg jullie kriebels,
leef jullie droom
en geloof in het mirakel.’*

Slobber

INHOUD

ZATERDAG 20 JUNI

1. Gebrom 9
2. Mirabel 11
3. Liedseltjes en blije hoefjes 13
4. Bonker 17
5. Feestvarkentje 19
6. Natuurtalent 22
7. Vos 25
8. De stalmuisjes 28
9. Varkentje-rijden 31
10. Podium 33
11. Jurk 34
12. Gat 37
13. Raket 39
14. Bobbekop 41
15. Droom 44

ZONDAG 21 JUNI

1. Knuffel 49
2. Fifi Lacostas 51
3. Feestvarkentje 53
4. Hapje 55
5. Flodderblaadjeswurm 57
6. Wie niet wint, niet waagt 60
7. Kriebels 62
8. Mirakels 65
9. Weggetje 68
10. Lien, Sien en Fien 71
11. Good evening! 73
12. Vijfhonderd euro 76
13. Samen thuis, samen uit. 80

ENKELE DAGEN LATER...

1. Filmpje 85

ZATERDAG 20 JUNI

1. GEBROM

Het zware **MOTORGEBROM** haalt Korre de haan abrupt uit zijn slaap.

Hij knippert even met zijn ogen, schudt de nacht uit zijn kleurige veren en trippelt verstoord het hok uit.

De zon is nog niet van de partij.

De grijze ochtendmist hangt nog **slaperig als een reuzen-SPINNENWEB** over de Beekboshoeve.

In het oosten boven het Beekbos achter de Koeienweide wordt de lucht wel al een beetje blauw.

Dikke dauwdruppels bengelen als
diamanten aan de
grassprietjes en
paardenbloemen.

In de oude appelboom

🎵 fluit een

vroege merel zijn

ochtendlied 🎵 .

Korre gaat boven op de

mesthoop staan en staart

verrast naar de grote

vrachtwagen die de Koeienweide

achter de hoeve op rijdt.

Wolf, de nieuwe waakhond

die boer David vorige

week heeft gekocht, nadat een vos in het kippenhok vier kippen doodbeet, ***STUIFT LUID BLAFFEND HET HUIS UIT***, de weide in.

Recht op de vroege indringers af.

De oude, veel kleinere Slobber loopt mankend in zijn zog.

2. MIRABEL

Mirabel wordt wakker van het geblaf.

Haar broers en zussen blijven echter rustig verder maffen, met hun dikke gevlekte konten knusjes tegen de buik van Mamatilde.

Het **ZWARE GEBROM** klinkt Mirabel niet vertrouwd in de oren.

Dit is niet de tractor van boer David. Die klinkt helemaal anders.

Ze sluipt voorzichtig de varkensstal uit en loopt de Modderweide in.

Boer David roept iets naar Wolf, maar de rottweiler blijft blaffen.

Mirabel klautert op de stapel brandhout aan de rand van de Modderweide.

Van hieruit heeft zij een mooi zicht op de hoger gelegen Koeienweide.

Nieuwsgierig werpt ze een blik over de meidoornhaag die de Modderweide omsluit.

De grote vrachtwagen stopt.

Wolf draait nijdig blaffend rond de fors gebouwde kerel die uit de stuurcabine stapt.

‘Af, Wolf!’ gebiedt boer David. **“AF, ZEG IK!”**

De rottweiler blijft nog even grommend rond de kleerkast draaien, maar gaat uiteindelijk toch grommend in het gras liggen, flink tegen zijn zin.

Hij verliest de vroege indringer echter geen moment uit het oog, terwijl Slobber de man kwispelstaartend begroet.

‘Wat gaan ze daar doen?’ roept Mirabel naar Korre op de mesthoop.

‘Geen idee,’ antwoordt de haan. ‘Maar dat komen we wel snel te weten.’

Hij werpt een schuine blik op de vroege vogel.

‘Jij bent trouwens ook al vroeg uit de veren, Mirabel.’

‘Ja, de vroege worm vangt de vogel, zegt Slobber altijd.’

De haan draait met zijn ogen en schudt meewarig zijn kop.

3. LIEDSELTJES EN BLIJE HOEFJES

Er rijdt nu ook een bestelwagen de weide op.

Die stopt naast de vrachtwagen.

Vier potige mannen stappen uit.

‘Die kerels komen voor het hoevefeest,’ klinkt opeens een vertrouwde stem vlak naast Mirabel.

Die **wipt op** van het schrikken.

‘Lieve help, Bonker! Ik had je niet horen aankomen! Ik pletter me te schrik!’

De jonge, pikzwarte kater gaat dicht tegen Mirabel op de houtstapel zitten.

‘Ja,’ spint hij fijntjes. ‘Wij katten hebben fluweelzachte pootjes, niet zo’n onhandige harde hoeven als varkens. Al moet ik eerlijk toegeven dat jij er wel fantastisch mee kan dansen.’

Dat is waar.

Mirabel is al van bij haar geboorte de vreemde eend in de bijt.

Of liever: in de varkensstal.

Zij zegt vaak dingen verkeerd of helemaal andersom.

Zoals *Bosbeekhoeve*, in plaats van *Beekboshoeve*.

En *de melk geeft koe*, in plaats van *de koe geeft melk*.

Struffels in plaats van truffels.*

* *Truffels* zijn een soort paddenstoelen die onder de grond groeien. Niet alleen everzwijn en varkens zijn er dol op, ook sommige mensen vinden die heerlijk.

Wie best licht, laatst licht.
Soms is dat wel grappig.
Soms ook niet.
Ze hoort ook vaak muziekjes in haar kop.
Liedseltjes, noemt zij die.
Die bezorgen haar altijd weer blije hoefjes.

Dan lijkt het of het leven één groot feest is en *moet* zij dansen.

Dan wordt het leven in haar hoofd een groot feest en de wereld plotseling veel groter dan alleen de stal en de Modderweide van de Beekboshoeve.

Dan zwerft ze vrolijk door de bossen en smult ze van al het lekkers dat daar groeit: eikels, noten, kastanjes, bessen, paddenstoelen, struffels...

Net als haar wilde soortgenoten, waarvan ze foto's zag in de flodderblaadjes die boer David in de stal opslaat voordat hij ze naar het containerpark brengt.

Ze beeldt zich dan in dat ze danst in de schijnwerpers op een echt podium, in een grote zaal vol mensen die uitbundig voor haar applaudiseren.

Zoals die beroemde zangeres op de foto die ze vond in een van de flodderblaadjes.

Haar mama, Matilde, die Mirabel altijd Mamatilde noemt, vindt al dat geblader in die blaadjes, gedroom en frivole dansjes van haar jongste dochter **niet** leuk en zelfs ongepast.

Varkens snuisteren **niet** in blaadjes, dagdromen **niet** en horen **geen** muziek in hun kop.

En dansen doen ze al helemaal niet.

Ook haar broers en zussen vinden dat vrolijke, zweverige gedoe van hun kleine halfbakken zusje stom en belachelijk.

Een schande voor de familie.

Het is een Pietrijn* onwaardig.

* Pietrijn is de naam van een gevlekt varkensras, een kruising van een Belgisch varken met een Engelse Berkshire.

Maar als Mirabel de **liedseltjes** in haar kop of muziek hoort, dan kan ze echt niet stil blijven zitten.

Die blije danskriebels in haar hoefjes zijn gewoon sterker dan zij zelf.

Dan voelt ze zich heerlijk vrij en wie ze echt is: Mirabel, het feestvarkentje.

4. BONKER

De mannen in de Koeienweide maken wijde gebaren met hun armen en wijzen af en toe om zich heen.

Mirabel en Bonker kunnen niet verstaan wat ze bespreken, maar Bonker weet meer.

‘Ze gaan daar weer een tent opzetten,’ zegt hij, terwijl hij nog wat dichtert tegen Mirabel aanleunt.

Mirabel vindt het leuk als haar vriend zo tegen haar aan schurkt. Zeker als die vriend ook nog eens gezellig begint te **Spinnen**.

Dan voelt zij overal kriebels in haar lijf.

Een beetje zoals de danskriebels die ze voelt als ze de **liedsetjes** in haar kop hoort.

Bonker en zij zijn dan ook de beste maatjes.

Bonker vindt haar gedans fantastisch en voelt zich altijd blij als hij bij haar is.

Ook al vindt zijn mama Madonna, die hij altijd Mamadonna noemt, dat katten niet moeten omgaan met varkens.

Maar daar trekt Bonker zich niets van aan. Integendeel: zodra hij zijn kans schoon ziet, glipt hij het huis uit en spurt hij naar de varkensstal.

Al moet hij wel uitkijken sinds Wolf hier is.

Die bietebouw heeft hem al twee keer bijna te grazen genomen.

Van Slobber hoeft hij niets te vrezen.

Die is oud en traag geworden en mankt al een beetje.

Bovendien heeft die oude knar een veel beter en zachter karakter dan Wolf en kan hij het erg goed vinden met Mirabel en Bonker.

